

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906164459152/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

hjælp til at komme ud af den krog, han havde trængt hende ind i.

Mærkværdigt, tænkte han, — at det lille kolde kryb kan ligne mig så meget. Her er noget, jeg ikke forstår.

Da han mødte Karen, gav han sig til at le, men det var et sekund for sent; Karen løb hen til ham og greb ham i armen.

Hvad er der sket, Henrik? Har du sagt noget til hende?

Ikke andet end spøg, men hun forstår ikke spøg. Det er uheldigt med den mand hun har, synes du ikke?

Hvor er hun? Jeg vil ind og — — ind og sige farvel til hende.

Han forsøgte at få hende til at vente lidt, men hun rev sig løs.

En halv time efter stod han ved sin forspændte vogn og ventede. Karen kom, hun så meget alvorlig ud. De satte sig op, råbte et sidste farvel og kørte så. Karen sad tavs i agestolen og så på sin mand fra siden.

Henrik søgte efter en tanke, der passede til Karens standpunkt, og han fandt den. Han vendte sig mod Karen og sae smilende: Ja, hun har ikke kunnet fortælle dig noget, du er blevet klogere af.

Hun har slet ingenting fortalt; hun vilde ikke sige noget.

Så skal jeg sige dig det. — Han gengav hendes svar, idet han gemytligt tog Karen i armen: Du kan altså ikke selv tænke dig, hvad det er?

Nej, svarede Karen alvorlig.

Da lo Henrik: Jeg skal sige dig det, og det forklarer alt det, hun har spurt dig om og hendes stadige stirren på mig; hun er forelsket i mig. Ja, det lyder måske underligt, men